

UZASADNIENIE

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. w G. w pozwie z dnia 14 listopada 2013r., skierowanym przeciwko M. S. i A. S., wniosła o zasądzenie solidarnie kwoty 110.311,40 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 14 listopada 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, tytułem zwrotu pożyczki wraz z odsetkami.

(pozew k.3-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 stycznia 2014r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo.

(nakaz zapłaty k.6)

Odpisy nakazu zapłaty zostały doręczone pozwanym w dniu 5 lutego 2014r., a w dniu 18 lutego 2014r. pozwani wnieśli sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Skarżący podnieśli, że powód niezgodnie z prawem dokonał wypowiedzenia umowy kredytu, zrywając rozmowy prowadzące do zmiany harmonogramu spłaty oraz zarzut braku legitymacji bierniej A. S., która – jako poręczyciel – nie została powiadomiona o zaleganiu pozwanego ze spłatą zobowiązania.

(sprzeciw k.7,koperta z datą nadania k.8, potwierdzenia odbioru k. 9-10)

Postanowieniem z dnia 12 marca 2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Łodzi. (postanowienie k.13)

W uzupełnieniu pozwu oraz uzupełnieniu sprzeciwu strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe. Pozwani wnieśli o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego w celu zawarcia ugody z rozłożeniem spłaty zadłużenia na siedem lat, a z ostrożności procesowej wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

(pisma procesowe k.17-18,76-77)

Pozwani na rozprawie w dniu 26 listopada 2014r. wnieśli o rozłożenie zadłużenia na raty, nie kwestionując wysokości kwoty dochodzonej pozwem.

(protokół rozprawy 00.18.57, k.100)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje :

Powód w dniu 20 kwietnia 2012r. udzielił pozwanemu pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe w wysokości 100.000 zł na okres do dnia 12 kwietnia 2017r. Spłata pożyczki miała następować w ratach miesięcznych, bez wezwania, zgodnie z harmonogramem spłat, a w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną i od niespłaconego w całości lub części kapitału (...) jest uprawniony do pobierania odsetek według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku. Na wypadek niezapłacenia w umówionym terminie pełnych rat pożyczki za co najmniej 2 okresy płatności, powód zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat. Wpłaty podlegały zaliczeniu w następującej kolejności na : koszty windykacji, prowizje i opłaty, odsetki od kapitału przeterminowanego, wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe, kapitał przeterminowany i kapitał pożyczki.

(umowa pożyczki k.24-26, regulamin udzielania kredytów

i pożyczek k.27-30, tabela prowizji i opłat k.69-70)

Pozwana poręczyła za zobowiązania pozwanego wynikające z powyższej umowy.

(umowa pożyczki jw.)

Pozwany nie regulował rat pożyczki w terminach ustalonych w harmonogramie, zaś pozwana- pomimo stosownego zawiadomienia - nie uregulowała powstałych zaległości.

(wezwania k.59,64,zawiadomienia poręczyciela k.60,65,

potwierdzenia nadania k.61-62,66-67)

Powód pismem z dnia 25 września 2012r., doręczonym pozwanemu w dniu 28 września 2012r., wypowiedział umowę pożyczki wobec zaprzestania terminowej spłaty zobowiązania. Na chwilę wypowiedzenia umowy łączna wysokość przeterminowanego zadłużenia wynosiła 5.399,88 zł.

(wypowiedzenie umowy k.31,potwierdzenie odbioru k.32)

Pozwana została zawiadomiona o wypowiedzeniu umowy pismem z tej samej daty.

(zawiadomienie k.33)

Wobec niespłacenia przez pozwanym powstałego zadłużenia, pożyczka została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności.

(niesporne)

Pozwani są małżeństwem. Na utrzymaniu mają dwoje dzieci w wieku 12 i 19 lat. Starsze dziecko pozwanym pobiera jeszcze naukę. W chwili zawarcia umowy pożyczki powód osiągał wysokie zarobki. Obecnie zarabia 2.100 zł netto miesięcznie. Pozwana pracowała zarobkowo do dnia 30 listopada 2014r., zarabiała 1.300 zł netto miesięcznie. Umowę o pracę wypowiedział powódce pracodawca. Poza zadłużeniem wobec powoda, pozwani spłacają kredyt hipoteczny. Do spłaty pozostało im około 250.000 zł. Miesięczna rata tego kredytu wynosi 1.200 zł. Pozwani nie kwestionowali dochodzonej pozwem należności.

(zeznania pozwanym, protokół rozprawy 00.03.04-00.18.57,k.98-100)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Na skutek wniesienia sprzeciwu, nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym utracił moc w całości, a żądanie podlegało rozpoznaniu na rozprawie (art. 505³⁶ §1 k.p.c.).

Powództwo, jako merytorycznie uzasadnione, podlega uwzględnieniu w całości.

Okolicznością niesporną jest to, iż pozwanego łączyła z powodem umowa pożyczki. Zgodnie z art. 720 §1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy albo tą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Szczegółowe obowiązki stron umowy pożyczki zostały ujęte w treści umowy oraz przyjętego przez pozwanego Regulaminu (...). Pozwany miał obowiązek regulowania kwot pożyczki według przyjętego planu spłaty z jednoczesnym zastrzeżeniem, iż nieterminowe spłaty spowodują wypowiedzenie umowy i natychmiastową wymagalność pozostałego niespłaconego zadłużenia wraz z ustalonymi odsetkami karnymi. W

związku z wypowiedzeniem umowy, całe niespłacone zadłużenie stało się natychmiast wymagalne i pozwany miał obowiązek uregulowania całości zadłużenia.

Tym samym, fakt istnienia zadłużenia oraz obowiązek uregulowania całości należności jest bezsporny, dlatego Sąd uznał żądanie pozwu za udowodnione i zasądził na rzecz powoda całą dochodzoną należność główną w wysokości 110.311,40 zł. Pozwani przyznali powyższą wysokość zadłużenia.

Odpowiedzialność pozwanej wobec powoda wynika z przepisów art. 876 §1 i art. 879 §1 k.c..

Na podstawie art. 881 k.c. zasądzono od pozwanych należność główną solidarnie.

Zgodnie z art. 481 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Powód żądał zasądzenia należności głównej wraz z odsetkami maksymalnymi, tj. w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w skali roku, przy czym zarówno rodzaj, jak i wysokość tych odsetek była z góry określona w umowie (pkt. 7 i 21 umowy)

Sąd na podstawie art. 320 k.p.c. rozłożył zasądzoną należność główną na raty.

Za szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu powyższego przepisu Sąd uznał sytuację majątkową i rodzinną pozwanych.

Pogorszenie sytuacji majątkowej pozwanych nastąpiło już po zawarciu umowy pożyczki : pozwany osiąga obecnie niższe zarobki, natomiast pozwana straciła pracę, a podkreślić trzeba, że pozwani mają na utrzymaniu dwoje dzieci. Uwzględniając nadto wysokość zadłużenia z tytułu kredytu hipotecznego, pozwani nie mają żadnych realnych możliwości spłaty zadłużenia wobec powoda jednorazowo.

W tych okolicznościach, w celu umożliwienia pozwanym zapłaty długu i niepopadania w dalsze zadłużenie, Sąd rozłożył spłatę zasądzonej należności głównej na 50 rat z tym skutkiem, że wierzycielowi nie przysługują odsetki o ratałnych świadczeń za okres od daty wyrokowania do daty płatności poszczególnych rat.

O odsetkach umownych w wysokości odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.) orzeczono na podstawie art. 481 §1 i 2 i art. 482 §1 k.c. od chwili wytoczenia powództwa do dnia wyrokowania.

Większe rozłożenie w czasie spłaty zadłużenia Sąd uznał za społecznie nieuzasadnione w rozumieniu art. 5 k.c., które mogłoby prowadzić do pozbawienia powoda jako wierzyciela wartości ekonomicznej należnego mu świadczenia. Rozłożenie zadłużenia na 50 miesięcznych rat daje pozwanym realną możliwość spełnienia świadczenia w wysokości, która relatywnie nie jest niska, a z drugiej strony – powód jest przedsiębiorcą, który prowadzi prężną działalność i osiąga z tej działalności zyski, tak więc interes powoda został należycie zabezpieczony.

Okoliczności dotyczące trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej pozwanych legły także u podstaw rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanych tymi kosztami. Uiszczenie przez pozwanych kosztów procesu pogorszyłoby ich sytuację majątkową w obliczu znacznego obciążenia zadłużeniem wynikającym z umowy pożyczki. Powód natomiast jest osobą prawną, która ma stałą obsługę prawną i znajduje się w zdecydowanie lepszej sytuacji finansowej, aniżeli pozwani.

Z/

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda oraz pozwanym.